

СЕКЦІЯ «КРИМІНАЛЬНЕ, ЦИВІЛЬНЕ ТА МІЖНАРОДНЕ ПРАВО»

УДК 343.97

Акімов А.В.

студ. гр. Ю-119м НУ «Запорізька політехніка»

ОРГАНІЗАЦІЙНО-ПРАВОВІ ЗАХОДИ ПРОТИДІЇ КОРУПЦІЇ

Організаційно-правові заходи протидії корупції можуть бути розподілені на дві групи:

- заходи організаційного характеру, які спрямовані на поведінку осіб, уповноважених на виконання функцій держави та прирівняних до них осіб;
- заходи, які спрямовані на поведінку інших юридичних і фізичних осіб.

До першої групи заходів належать: вдосконалення роботи апарату державного управління; ротація кадрів; усунення дискримінації при прийомі на службу в органах внутрішніх справ; підвищення оплати праці співробітникам органів внутрішніх справ; пропаганда антикорупційних стандартів, у першу чергу стандартів етики поведінки; встановлення заходів заохочення для осіб, які виконують владні повноваження і мають бездоганну репутацію за час тривалої служби на посаді.

До другої групи заходів належать: проведення роз'яснювальної роботи серед громадян з метою підвищення їхньої правової свідомості; стимуляція громадян, які повідомляють про вчинення корупційного правопорушення; опублікування рейтингів адміністративно-територіальних одиниць та підприємств, які найменш вражені корупцією тощо.

При впровадженні будь-яких заходів, спрямованих на боротьбу з корупцією, вихідним пунктом має стати розуміння того, що тільки спільна взаємодія, а також чітке підпорядкування і діяльність у межах компетенції того чи іншого органу сприятиме покращенню стану боротьби з корупцією в Україні. Досягнення мети у протидії корупції серед співробітників органів внутрішніх справ, можливе лише із запровадженням ряду заходів, які мають знизити вірогідність виникнення корупції:

- забезпечення належного життєвого рівня та соціального захисту всіх категорій співробітників органів внутрішніх справ, який виключав би потребу в пошуках додаткового заробітку;

– законодавче віднесення корупції в правоохоронних органах та органах судової влади до особливо тяжких злочинів, а також конфіскація майна як додаткова санкція (з огляду на дієвість та ефективність встановлення кримінальної відповідальності за корупційні діяння країнах Західної Європи її актуальність на даний час не вичерпано);

– пропаганда в діяльності органів внутрішніх справ високих стандартів чесності, єдності та етичної поведінки співробітників органів внутрішніх справ;

– створення перешкод для можливості отримання матеріальних благ співробітниками органів внутрішніх справ у невстановлений законом спосіб.

Для цього доцільно запровадити досвід Литовської Республіки:

– поряд із запровадженням системи декларування доходів та майна співробітниками органів внутрішніх справ та членів їхніх родини, якими вони володіють та користуються (нерухомість, особистий транспорт, поїздки на відпочинок тощо), запровадити системи декларування їхніх видатків та порівняльного аналізу доходів та видатків;

– залучення структур громадянського суспільства до боротьби з корупцією в органах внутрішніх справ. Така діяльність дасть можливість посилити контроль за діяльністю співробітників органів внутрішніх справ, сприятиме прозорості їхньої роботи. Крім того, доцільно закріпити періодичність звітів керівників органів внутрішніх справ перед громадськістю на регіональному та державному рівнях.

Необхідно виявляти закономірності злочинності, її причини та умови з метою вироблення найбільш ефективних заходів протидії цьому негативному, асоціальному явищу [1].

Отже, корупція – вкрай небезпечне явище, її суспільна небезпечність полягає в тому, що вона: підриває авторитет держави, завдає шкоди утвердженню демократичних основ управління суспільства, побудови і функціонування державного апарату; суттєво обмежує конституційні права та свободи людини і громадянина, особливо пересічних громадян, які, найбільше потерпаючи від корупції і не маючи змоги уникнути корупційного тягаря, втрачають при цьому віру в демократію; порушує принципи права і закону; призводить до гальмування та викривлення соціально-економічних реформ, перешкоджає розвитку ринкових відносин, передусім середнього та малого підприємництва, особливо «не прикритого» владними структурами, а також надходженню інвестицій, кредитів; грубо порушує встановлений порядок здійснення повноважень посадовими і службовими особами органів державної влади, місцевого самоврядування; надає незаконні привілеї корумпованим угрупованням і кланам, підпорядковує державну владу їхнім інтересам; сприяє криміналізації та тінізації економічних відносин, легалізації доходів, одержаних злочинним шляхом; живить організовану злочинність, насамперед економічну, стає неодмінною умовою її існування; порушує принцип соціальної справедливості, невідворотності покарання; нищить духовні та моральні цінності; ускладнює відносини з іншими державами і всією міжнародною спільнотою, унеможлиблює надання іноземної допомоги.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Філей Ю.В. Причини, умови та запобігання загально кримінальній корисливій злочинності *Кримінально-виконавча система: Вчора. Сьогодні. Завтра: науковий журнал*. 2017. № 2 (2). С. 79.